Stăpânul lumii

On Mai 15, 2010

Acceptă gândirea realistă, astfel încât să poți vedea consecințele acțiunilor tale.

Pentru un om care urmărește mereu, cu perseverență, ceea ce îl pasionează cu adevărat, acest lucru înseamnă totul. Dar când pasiunea lui cea mai mare care nu-i dă pace, pe care zi de zi, clipă de clipă și-o întreține singur printr-un entuziasm debordant și printr-o dăruire totală, este să fie stăpân peste tot pământul și peste toți oamenii, atunci nimeni și nimic nu-i poate sta în cale. În afară de orgoliul său nemăsurat. Care îl poate duce chiar la pieire.

Fenomenele de pe Great-Eyry, un punct inaccesibil din șirul Munților Albaștri pe care alpiniștii îl neglijaseră mereu, provocaseră neliniștea întregii lumi. Era oare Great-Eyry craterul unui vulcan născut din măruntaiele lanțului muntos? Căci cutremurele se întețiseră iar pe crestele munților se zăreau uneori flăcări. Inspectorul de poliție John Strock, căruia de multe ori i se încredințaseră misiuni dificile, primi însărcinarea de la șefii lui să înceapă o anchetă. Lansându-se de unul singur într-o aventură neverosimilă, el reușește să descopere în cele din urma enigma de nepătruns.

Great-Eyry era de fapt bârlogul de piatră al unei păsări uriașe și puternice, mai exact al unei mașini zburătoare în forma de vultur, *Épouvante* , construită de un extraordinar inventator, pe nume Robur. Acesta descoperise o cale de comunicare subterană cu exteriorul care îi îngăduia să părăsească Great-Eyry, lăsându-și acolo aparatul misterios, aparat care putea să atingă o viteză uimitoare atât pe uscat cât și pe apă, fiind deci și avion, și vapor și automobil.

Leadership: Însemnătatea care ți-o acordă lumea are ca determinant principal însemnătatea pe care ți-o acorzi în absența factorilor de excludere din rândul lumii?

Însă Robur, inventatorul îndrăzneț care se găsea de ceva vreme în atenția întregii lumi, pe al cărui nemaipomenitul aparat de zbor se oferiseră sume colosale de bani, în loc să-și pună în valoare invenția ca orice alt inventator, s-a proclamat „Stăpânul Lumii”. Nu se temea să se lupte cu toată omenirea. El împotriva tuturor. Oricând se putea folosi de aparatul său deosebit de performant pentru a se descotorosi de orice dușmani sau pentru a vătăma pe oricine. Nimeni nu-l putea prinde, nimeni nu-l putea găsi, nimeni nu se putea atinge de el. Dar el îi putea veni de hac oricui, oriunde, oricând.

Cine îl poate opri pe un astfel de om? Un geniu nu poate fi învins decât de un singur obstacol. Numai o singură forță l-a putut învinge, în final, pe Robur Cuceritorul, cel animat de sentimente ostile față de omenire, cel înzestrat cu o minte creatoare uimitoare, a cărui încredere nețărmurită în geniul său îi dădea o siguranță totală: imensul său orgoliu.

El s-a putut ridica deasupra tuturor oamenilor, dar nu și-a putut ține în frâu impulsurile și atitudinea lui de superioritate. În final, aparatul în care se afla „nebunul de inventator”, fu lovit de un fulger și făcut bucăți, atunci când din vanitate a încercat să zboare în timpul unei furtuni.

Din cauza gândirii lui patologice (excesive și nerealiste) nu a putut vedea consecințele acțiunilor sale.

Leadership: În rezerva din reevaluarea identității tale este înregistrată o sumă de perspective care elimină excesele de putere?

Întreaga valoare a deprecierii liderului, analizând toate acele caracteristici ce se manifestă de-a lungul timpului activ, nerestricționate de virtuțile care fac podoaba personalității sale, se datorează în principiu apropierii lui de punctul de acces spre lupta cu sine însuși. În care, în special, elementele sale de continuitate, modificate de orgoliul nemărginit, concurează în paralel cu realitatea acceptată de ceilalți oameni. Proces care suplimentează ipotezele asupra evoluției sale improbabile.

Căderea liderului într-o extremă greșită, într-un exces de autoritate care transformă stocul inutilizabil de virtuți într-un flux de venit sub formă de imbolduri care nu corespund întocmai demnității și solidarității umane, duce la două schimbări: morale și de credibilitate. Atrăgând după sine o viață de trudă și infirmități mai mult de natură interioară decât exterioară, sfârșind în moartea lentă a propriei identități.

Identitatea pe care ți-o asumi într-o ipostază de luptă ține de marea varietate a reacțiilor de revoltă pe care le experimentezi într-o viață căreia îi lipsește conștiința precarității, conștiința fragilității sau a propriei mediocrități.

Prin implicațiile ei, identitatea este rezultatul dezvoltării intense a propriului tău Ego, mult prea pretențios, pentru că nu poți concepe ca nimeni, nicio gândire străină să se interpună peste umbra întunecoasă a planurilor tale și, eventual, să-ți limiteze accesul la marea știință a conducerii.

Dacă în rezerva din reevaluarea identității tale nu este înregistrată o sumă de perspective, aliniate virtuților slujirii unor idealuri înalte, care să elimine orice exces de putere, atunci interesele de leadership și acumulările cantitative de experiențe și cunoștințe, ce pregătesc saltul calitativ pentru apariția unor efecte de tip "feedback pozitiv" se vor dovedi nerentabile și fără perspective de redresare.

Leadership: Un stăpânitor nu se teme decât de un singur lucru: să nu-i ia altcineva locul !

Dar oare de ce se teme un Stăpân al Lumii, un lider absolut? De orgoliul său nemăsurat? Bineînțeles că nu. Un astfel de om poate fi atenționat de nenumărate ori de capcanele pe care i le poate întinde propria sa atitudine și gândire egoistă, el niciodată sau prea puțin va lua în seama atenționările primite. Căci, fără nicio îndoială, un stăpânitor nu se teme decât de un singur lucru: să nu-i ia altcineva locul. Doar atât. Asta e cea mai mare temere a sa.

El va râvni mereu la locul întâi, la perfecțiune, la „coroană", va dori întotdeauna să domnească peste toți și peste toate, și își va urmări interesele cu o încăpățânare de nestrămutat. Iar cine va dori să-i intre în grații cu siguranță va fi pus la încercare, fiindu-i ridicate în cale numeroase piedici, iar dacă nu se va ridica la înălțimea așteptărilor LUI, ori la prima dovada de neascultare, va fi pedepsit aspru.

Şi mai cred cu tărie că dacă ar exista un Stăpân al Lumii, ar avea, la fel ca Robur, o inimă de bronz. Neavând decât un singur obiectiv – acela de a stăpâni, el nu se va lăsa niciodată înduplecat, nu va fi niciodată înspăimântat de nimeni și de nimic, nu face niciodată un pas înapoi în lupta pentru „titlu", pe care odată câștigat va dori mereu să și-l păstreze. Cu dublul său instinct, de luptător și de conducător, fiind și judecător și legiuitor în același timp, va căuta să-și impună mereu supremația, tăind și spânzurând după bunul lui plac, țesând mereu intrigi complicate împotriva acelora care vor să se ridice la rangul său, acela de Stăpân al Lumii.

Dar oricât de puternic ar fi, un Stăpân al Lumii va avea tot timpul un dușman teribil, nevăzut, care-l va vâna mereu cu insistență încercând să-l determine să facă o greșeală fatală: propriul său orgoliu.

Ţine cont de valorile tale și de ceea ce te motivează să schimbi în lume cu intervenția puterii care te stăpânește, atunci când produci conținut de tip "access closed for good".

Concluzie: Orice reușită, orice laudă, îți gâdilă în mod plăcut orgoliul. Dar acest orgoliu trebuie cu grijă ținut în frâu căci el îți poate aduce necazuri și poate determina chiar pieirea ta. Un orgoliul hipertrofiat îți poate crea o imagine falsă asupra propriilor activități. De aceea e important să fii corect cu tine însuți, să-ți autoevaluezi corect propriile forte și în nici intr-un caz să nu te gândești că ești sau poți deveni „Stăpânul Lumii", că deții adevărul absolut sau cheia marilor mistere.

Acceptă gândirea realistă, astfel încât să poți vedea consecințele acțiunilor tale.

* Notă: Jules Verne - *Stăpânul Lumii* , Editura Corint, 2001.

Source: https://neculaifantanaru.com/stapanul-lumii.html